

88. Malins milda öga

1. Malins milda öga
och dess kind med lågor i,
vad de dölja föga
hjärtats svärmeri
Men mot mig hon ändock är
ständigt kall och fjär
Jag mitt kval förklarar,
ber och suckar natt och dag
Om hon mig ej svarar,
snart förtryckt blir jag!

2. En gång här om dagen
sökte jag att fatta mod,
jag var så betagen
och hon log så god:
»Söta Malin ville du,
blev jag lycklig nu!»
O! vad harm och smärta,
bort hon sprang, men log ändå
med sitt varma hjärta
jag fick ensam stå

3. Älska och förglömmas
är den grymma dom jag fått
Kan en män'ska dömmas
till en värre lott?
Tyst mitt hjärta klappa ej,
Malin säger: »Nej»
Ack, du kan ej finna
sällhet uppå jorden mer,
hjärtan kan du vinna
men aldrig Malins mer